

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1144/2014,

22. oktoober 2014,

siseturul ja kolmandates riikides võetavate põllumajandustoodete teavitus- ja müügiedendusmeetmete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3/2008

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ning artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 3/2008 ⁽⁴⁾ võib liit viia siseturul ja kolmandates riikides ellu teavitamis- ja müügiedendusmeetmeid põllumajandussaaduste ja -toodete ja nende tootmismeetodite ning teatavate põllumajanduslike toiduainete kohta.
- (2) Võttes arvesse omandatud kogemusi, samuti tõenäolisi arengusuundi põllumajandussektoris ja turgudel nii liidu piires kui ka väljaspool liitu, tuleks määruses (EÜ) nr 3/2008 sätestatud kord läbi vaadata ning muuta see ühtsemaks ja tõhusamaks. Sellest tulenevalt tuleks määrus (EÜ) nr 3/2008 kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega.
- (3) Selliste teavitus- ja müügiedendusmeetmete eesmärk on suurendada liidu põllumajandussektori konkurentsivõimet, muutes konkurentsi õiglasemaks nii siseturul kui ka kolmandates riikides. Konkreetsemalt tuleks teavitus- ja müügiedendusmeetmetega püüda tõsta tarbijate teadlikkust liidu põllumajandustoodete ja tootmisviiside eelistest ning suurendada liidu kvaliteedikavade tuntust ja nende tunnustamist. Lisaks peaksid need meetmed suurendama liidu põllumajandustoodete konkurentsivõimet ja nende tarbimist, tõstma nende nähtavust nii liidus kui ka väljaspool seda ning suurendama kõnealuste toodete turuosa, keskendudes eriti suurima kasvupotentsiaaliga kolmandate riikide turgudele. Tõsise turuhäire, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemide korral peaksid kõnealused meetmed aitama taastada normaalsed turutingimused. Sellised teavitus- ja müügiedendusmeetmed peaksid liikmesriikide poolt võetavaid meetmeid kasulikult täiendama ja toetama. Et teavitus- ja müügiedendusmeetmed täidaksid oma eesmärgi, tuleks neid jätkuvalt võtta nii liidus kui ka väljaspool liitu.
- (4) Meetmetega tuleks edendada ka liidu toodete autentsuse väärtustamist, et parandada tarbijate teadmisi autentsete toodete kvaliteedist võrreldes imitatsioonide ja võltsitud toodetega; see aitaks märkimisväärselt suurendada nii liidu piires kui ka kolmandates riikides niisuguste sümbole, tähiste ja lühendite tuntust, mis viitavad osalemisele Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1151/2012 ⁽⁵⁾ sätestatud kvaliteedikavades.
- (5) Liidu üks tugevusi toiduainete tootmises seisneb liidu päritolu toodete mitmekesisuses ja nende eripäras, mis on seotud erinevate geograafiliste piirkondade ja erinevate traditsiooniliste valmistusviisidega ning mis pakuvad ainulaadseid maitseid rikkalikkuses ja eheduses, mida tarbijad nii liidus kui ka sellest väljaspool järjest enam otsivad.

⁽¹⁾ 30. aprilli 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 2. aprilli 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. oktoobri 2014. aasta otsus..

⁽⁴⁾ Nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 3/2008 põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides (ELT L 3, 5.1.2008, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).

- (6) Lisaks teabele liidu põllumajandustoodete ja toiduainete oluliste omaduste kohta võivad rahastamiskõlblikud meetmed edastada ka tarbijasõbralikke sõnumeid, keskendudes muu hulgas toitumisele, maitsele, traditsioonile, mitmekesisusele ja kultuurile.
- (7) Teavitus- ja müügi edendussmeetmed ei tohiks põhineda kaubamärkidel ega päritolul. Samas peaks toodete tutvustamise ja degusteerimise ning teavitus- ja müügi edendussmaterjalide kvaliteedi ja tõhususe parandamiseks siiski olema võimalik tõsta esile toote kaubamärki ja päritolu, tingimusel et peetakse kinni mittediskrimineerimise põhimõttest ja et kõnealuste meetmetega ei edendata ühegi toote tarbimist ainuüksi selle päritolu alusel. Lisaks peaksid sellised meetmed järgima liidu õiguse üldpõhimõtteid ega tohiks luua takistusi põllumajandustoodete ja toiduainete vabale liikumisele, mis oleks vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 34. Kaubamärkide ja päritolu nähtavuse reguleerimiseks liidu peamise kampaaniasõnumi suhtes tuleks sätestada erieeskirjad.
- (8) Liit ekspordib peamiselt põllumajanduslikke valmistooteid, sealhulgas ELi toimimise lepingu I lisas loetlemata põllumajandustooteid. Seega peaks teavitus- ja müügi edendussmeetmetega saama hõlmata teatavaid tooteid, mis ei ole ELi toimimise lepingu I lisas loetletud. See oleks kooskõlas ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) teiste kavadega, nagu Euroopa kvaliteedikavad, millega sellised tooted juba võib hõlmata.
- (9) Veini puhul on liidu teavitus- ja müügi edendussmeetmed ÜPP raames veinisektoris pakutavate abiprogrammide üheks juhtmeetmeks. Teavitus- ja müügi edendussmeetmed peaksid laienema ainult päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinile ja sellisele veinile, millele on märgitud andmed viinamarjasordi kohta. Lihtprogrammide puhul peaks asjaomane programm hõlmama ka mõnda teist põllumajandustoodet või toiduainet. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 508/2014⁽¹⁾ nähakse samamoodi ette kalandus- ja vesiviljelustoodete edendamine. Sellest tulenevalt tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1379/2013⁽²⁾ I lisas loetletud kalandus- ja vesiviljelustoodete puhul käesoleva kava raames ette nähtud teavitus- ja müügi edendussmeetmeid piirata selliselt, et neid kohaldataks üksnes mõne teise põllumajandustootet või toiduainetega seotud kalandus- ja vesiviljelustoodetele.
- (10) Teavitus- ja müügi edendussmeetmed peaksid laienema liidu kvaliteedikavade ja liikmesriikide poolt tunnustatud kvaliteedikavadega hõlmatud toodetele, kuna sellised kavad annavad tarbijale kindluse toote kvaliteedi ja omaduste või kasutatud tootmisprotsessi osas, loovad asjaomastele toodetele lisandväärtust ja edendavad nende turuvõimalusi. Samuti peaksid teavitus- ja müügi edendussmeetmed hõlmama mahepõllumajanduslikku tootmist ning äärepiirkondadele piirkondadele iseloomulike kvaliteetsete põllumajandustoodete logo.
- (11) Ajavahemikul 2001–2011 oli vaid 30 % teavitus- ja müügi edendussmeetmete eelarvest suunatud kolmandate riikide turgudele, samas kui neil turgudel on oluline kasvupotentsiaal. On vaja kehtestada tingimused liidu põllumajandustoodetest teavitamise ja nende edendamise meetmete suuremas ulatuses elluviimiseks kolmandates riikides, eelkõige suurema rahalise toetuse andmise kaudu.
- (12) Võetavate teavitus- ja müügi edendussmeetmete tõhususe tagamiseks, tuleks neid kavandada teavitus- ja müügi edendussprogrammide raames. Selliseid programme esitasid kuni praeguseni kutseorganisatsioonid ja/või kutsealadevahelised organisatsioonid. Pakutud meetmete arvu suurendamiseks ja nende kvaliteedi parandamiseks tuleks kasuajate ringi laiendada tootjaorganisatsioonidele ja nende liitudele, põllumajanduse ja toidutööstuse sektori rühmadele ja asutustele, mille eesmärk ja tegevus on anda põllumajandustoodete kohta teavet ja teha nende müügi edendust.
- (13) Liidu kaasrahastatud teavitus- ja müügi edendussmeetmetel peaks olema spetsiifiline liidu mõõde. Selleks ning vahendite hajumise ennetamiseks ja Euroopa nähtavuse suurendamiseks kõnealuste põllumajandustoodete ja teatud toiduainete teavitus- ja müügi edendussmeetmete kaudu tuleb koostada tööprogramm, milles määratakse kindlaks kõnealuste meetmete strateegilised prioriteedid selles osas, millistele elanikerühmadele, toodetele, kavadele või turgudele need on suunatud, ning nõuded teavitus- ja müügi edendussõnumitele. Programm tuleks töötada välja lähtuvalt käesolevas määruses sätestatud üld- ja erieesmärkidest ning selles tuleks võtta arvesse turgude pakutavaid

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

võimalusi, samuti vajadust täiendada ja tugevdada liikmesriikide ja ettevõtjate võetavaid meetmeid nii siseturul kui ka kolmandates riikides, et tagada ühtne müügiarendus- ja teavituspoliitika. Seetõttu peaks komisjon nimetatud programmi välja töötades konsulteerima liikmesriikide ja asjaomaste sidusrühmadega.

- (14) Tööprogrammis tuleks muu hulgas sätestada konkreetne kord reageerimiseks tõsise turuhäire, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemide korral. Lisaks peaks komisjon võtma eelkõige arvesse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ülekaalukat rolli põllumajanduse ja toidutööstuse sektoris, mis on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ artiklites 219, 220 ja 221 sätestatud erakorraliste meetmetega, ning kolmandatele riikidele suunatud meetmete puhul vabakaubanduslepinguid, mis kuuluvad liidu ühise kaubanduspoliitika kohaldamisalasse. Kõnealust programmi koostades peaks komisjon võtma arvesse ka liidu mägipiirkondade, saarte ja liidu äärepoolseimate piirkondade ebasoodsaid tingimusi.
- (15) Teavitus- ja müügiarendusmeetmete tõhusa elluviimise tagamiseks tuleks nende võtmine delegeerida konkursi korras valitud rakendusasutustele. Samas peaksid programme esitavad organisatsioonid saama nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel viia oma programmi teatud osi ellu otse.
- (16) Eelkõige selleks et aidata kaasa uute turgude avamisele, peaks komisjonil olema võimalik viia teavitus- ja müügiarendusmeetmeid, sealhulgas kõrgetasemelisi visiite, ellu omal algatusel. Samuti peaks komisjon saama läbi viia omaenda kampaaniaid, et reageerida kiiresti ja tõhusalt tõsisele turuhäirele või tarbijate usalduse kaotusele. Vajaduse korral peaks komisjon oma algatused selliste kampaaniate kavandamiseks läbi vaatama. Kui komisjon võtab sellises olukorras meetmeid, siis käimasolevatele teavitus- ja müügiarendusprogrammidele (nii lihtprogrammidele kui ka mitut riiki hõlmavatele programmidele) eraldatud assigneeringuid ei tohiks vähendada.
- (17) Lisaks teavitus- ja müügiarendusmeetmetele on komisjonil vaja välja töötada ja kooskõlastada liidu tasandi tehnilise toe teenuseid, eesmärgiga aidata ettevõtjatel osaleda kaasrahastatavates programmides, viia ellu tõhusaid kampaaniaid või arendada oma eksporditegevust. Kõnealuste teenuste hulka peaks eelkõige kuuluma suuniste andmine, et aidata potentsiaalsetel kasusaajatel täita selle poliitikaga seotud eeskirju ja menetlusi.
- (18) Liidu toodete müügiarenduspüüdlusi kolmandate riikide turgudel kahjustab mõnikord imitatsioonidest ja võltsitud toodetest tulenev konkurents. Komisjoni välja töötatud tehnilise toe teenused hõlmaksid nõuandeid sektorile liidu toodete kaitsmiseks imiteerimise ja võltsimise eest.
- (19) ÜPP õigusraamistiku lihtsustamine on liidu jaoks oluline prioriteet. Sellist lähenemisviisi tuleks kasutada ka käesoleva määruse puhul. Eelkõige tuleks läbi vaadata teavitus- ja müügiarendusprogrammide haldamise põhimõtted, eesmärgiga neid lihtsustada ja võimaldada komisjonil sätestada programmiettepanekute esitamise, hindamise ja valimise eeskirjad ja menetlused. Komisjon peaks siiski tagama, et liikmesriigid saavad aegsasti teavet kõikide esitatud ja välja valitud programmide kohta. Kõnealune teave peaks eelkõige sisaldama esitatud ettepanekute arvu, asjaomaseid liikmesriike ja sektoreid ning kõnealuste ettepanekute hindamise tulemusi.
- (20) Eri liikmesriikide majandustegevuses osalejate koostöö aitab olulisel määral kaasa liidu lisandväärtuse suurendamisele ja liidu põllumajandustoodete mitmekesisuse esiletoomisele. Hoolimata sellest, et prioriteetseks on kuulutatud eri liikmesriikide organisatsioonide ühiselt koostatud programmid, on selliste programmide osakaal küündinud ajavahemikul 2001–2011 vaid 16 protsendini teavitus- ja müügiarendusmeetmetele pühendatud eelarvest. Seega tuleks kehtestada uus kord eelkõige seoses mitut riiki hõlmavate programmide haldamisega, et ületada olemasolevad takistused nende elluviimisel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

- (21) Kehtestada tuleks meetmete rahastamise eeskirjad. Tagamaks, et programme esitavad huvitatud organisatsioonid kannavad oma osa vastutusest, peaks liit katma üldjuhul ainult osa meetmete maksumusest. Teatavad haldus- ja personalikulud, mis ei ole seotud ÜPP täideviimisega, moodustavad samas teavitus- ja müügiedendusmeetmete lahutamatu osa ja peaksid seepärast olema kõlblikud liidupooleks rahastamiseks.
- (22) Iga meetme kvaliteedi parandamise ja selle tulemuste tõendamise huvides tuleks seda jälgida ja hinnata. Seoses sellega tuleks koostada näitajate loetelu ja hinnata müügiedenduspoliitika mõju selle strateegilistele eesmärkidele. Komisjon peaks kehtestama poliitika seire- ja hindamisraamistiku kooskõlas ÜPP seire- ja hindamisraamistikuga.
- (23) Selleks et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. Kõnealune õigus peaks hõlmama käesoleva määruse I lisas esitatud loetelu täiendamist, programme esitavate organisatsioonide rahastamiskõlblikkuse kriteeriume, rakendusametuste valimise konkursitingimusi, lihtprogrammide rahastamiskõlblikkuse eritingimusi, teavitus- ja müügiedendusmeetmete kulusid, haldus- ja personalikulusid ning sätteid, et hõlbustada määruselt (EÜ) nr 3/2008 käesolevale määrusele üleminekut. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (24) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised, mis hõlmavad üksikasjalikke eeskirju kaubamärkide nähtavuse kohta toodete tutvustamise või degusteerimise ajal ning teabe- ja müügiedendusmaterjalidel, samuti toodete päritolu nähtavuse kohta teabe- ja müügiedendusmaterjalidel; iga-aastaseid tööprogramme; lihtprogrammide valimist; üksikasjalikke eeskirju, mis sätestavad programmi esitava organisatsiooni võimalused lihtprogrammi teatud osi ise rakendada; lihtprogrammide täitmise, seire ja kontrolli tingimusi; eeskirju, mis puudutavad lepingute sõlmimist käesoleva määruse alusel valitud lihtprogrammide elluviimiseks; programmide mõju hindamise ühtset raamistikku ning näitajate süsteemi. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (25) Kuna olemasolevaid seoseid müügiedenduspoliitika ja teiste ÜPP instrumentide vahel arvesse võttes ning arvestades, et liidu rahaline toetus on tagatud mitmeks aastaks ja see on keskendunud selgelt määratud prioriteetidele, ei suuda liikmesriigid käesoleva määruse eesmarke piisavalt saavutada, küll aga saab neid tõhusamalt saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas määruses sätestatakse tingimused, mille alusel võib täielikult või osaliselt rahastada liidu eelarvest siseturul või kolmandates riikides võetavaid teavitus- ja müügiedendusmeetmeid seoses põllumajandustoodete ja teatavate põllumajandustoodetel põhinevate toiduainetega (edaspidi „teavitus- ja müügiedendusmeetmed“).

Artikkel 2

Teavitus- ja müügiedendusmeetmete üld- ja erieesmärgid

1. Teavitus- ja müügiedendusmeetmete üldeesmärk on suurendada liidu põllumajandussektori konkurentsivõimet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Teavitus- ja müügi edenduse meetmete eesmärgid on:
- a) tõsta teadlikkust liidu põllumajandustoodete väärtusest ja tootmisviisidele kohaldatavatest kõrgetest standarditest liidus;
 - b) suurendada liidu põllumajandustoodete ja teatud toiduainete konkurentsivõimet ja nende tarbimist ning tõsta nende nähtavust nii liidus kui ka väljaspool seda;
 - c) suurendada liidu kvaliteedikavade tuntust ja nende tunnustamist;
 - d) suurendada liidu põllumajandustoodete ja teatud toiduainete turuosa, pöörates erilist tähelepanu suurima kasvupotentsiaaliga turgudele kolmandates riikides;
 - e) taastada normaalsed turutingimused tõsiste turuhäirete, tarbijate usalduse kaotamise või muude konkreetsete probleemide korral.

Artikkel 3

Teavitus- ja müügi edenduse meetmete kirjeldus

Teavitus- ja müügi edenduse meetmete eesmärk on:

- a) rõhutada liidu põllumajanduslike tootmisviiside eripära, eelkõige toidu ohutust, jälgitavust, autentsust, märgistamist, toitumise ja tervise aspekte, loomade heaolu, keskkonnasäästlikkust ja jätkusuutlikkust, samuti põllumajandustoodete ja toiduainete omadusi, eelkõige neid, mis iseloomustavad nende kvaliteeti, maitset, mitmekesisust või traditsioone;
- b) tõsta teadlikkust Euroopa kaitstud päritolunimetusest, kaitstud geograafilisest tähisest ja garanteeritud traditsioonilistest toodetest.

Kõnealuste meetmete sisuks on eelkõige töö avalikkusega ja teavituskampaaniad, samuti võib selleks olla osalemine riikliku, Euroopa ja rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel.

Artikkel 4

Meetmetele esitatavad nõuded

1. Teavitus- ja müügi edenduse meetmed ei tohi põhineda kaubamärkidel. Toodete kaubamärgid võivad siiski olla nähtavad toodete tutvustamisel või degusteerimisel, tingimusel et järgitakse mittediskrimineerimise põhimõtet ning ei muudeta meetmete kaubamärgineutraalsust. Kohaldatakse mittediskrimineerimise põhimõtet, tagades võrdse kohtlemise ja juurdepääsu programme esitavate organisatsioonide kõikidele kaubamärkidele, samuti võrdse kohtlemise liikmesriikide vahel. Kõik kaubamärgid on võrdselt nähtavad ja nende graafiline kujutus on väiksemas formaadis kui liidu peamine sõnum kampaanias. Esitletakse mitu kaubamärki, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud eriolukorraga asjaomases liikmesriigis.

2. Teavitus- ja müügi edenduse meetmed ei tohi põhineda toote päritolul. Sellised meetmed ei tohi julgustada toodete tarbimist üksnes nende päritolu tõttu. Toodete päritolu võib siiski nähtav olla teabe- ja müügi edenduse materjalidel, tingimusel et peetakse kinni järgmistest eeskirjadest:

- a) siseturul nimetatakse toote päritolu alati sekundaarsena liidu peamise kampaaniasõnumi kõrval;
 - b) kolmandates riikides võib päritolu nimetada samaväärsena liidu peamise kampaaniasõnumiga;
 - c) artikli 5 lõike 4 punktis a osutatud kvaliteedikavade kohaselt tunnustatud toodete puhul võib nimetuses registreeritud päritolu mainida ilma piiranguteta.
3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad:

- a) kaubamärkide nähtavust toodete tutvustamise või degusteerimise ajal ning teabe- ja müügiedendusmaterjalidel, nagu on osutatud lõikes 1, samuti ühetaolisi tingimusi üksiku kaubamärgi esitlemiseks, ning
- b) toodete päritolu nähtavust teavitus- ja müügiedendusmaterjalidel, nagu on osutatud lõikes 2.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 5

Rahastamiskõlblikud tooted ja kavad

1. Teavitus- ja müügiedendusmeetmetega võib hõlmata järgmisi tooteid:
 - a) tooted, mis on loetletud ELi toimimise lepingu I lisas, välja arvatud tubakas;
 - b) käesoleva määruse I lisas loetletud tooted;
 - c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ kohaselt kaitstud geograafilise tähisega piiritusjookid.
2. Võtmaks arvesse turu arengut, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte, et lisada käesoleva määruse I lisas esitatud loetelusse täiendavaid toiduaineid.
3. Olenemata lõikest 1
 - a) võivad teavitus- ja müügiedendusmeetmed hõlmata ainult päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veine ja neid veine, millele on märgitud andmed viinamarjasordi kohta; artikli 6 lõikes 3 osutatud lihtprogrammide puhul peab asjaomane programm hõlmama ka muid tooteid, millele on osutatud lõike 1 punktides a ja b;
 - b) piirduvad lõike 1 punktis c osutatud piiritusjookide, käesoleva lõike punktis a osutatud veini puhul ning õlle puhul siseturule suunatud meetmed tarbijate teavitamisega lõikes 4 sätestatud kavadest ja nende jookide vastutustundlikust tarbimisest;
 - c) võivad teavitus- ja müügiedendusmeetmed hõlmata määruse (EL) nr 1379/2013 I lisas loetletud kalandus- ja vesiviljelustooteid üksnes juhul, kui asjaomane programm hõlmab ka muid lõikes 1 osutatud tooteid.
4. Teavitus- ja müügiedendusmeetmed võivad hõlmata järgnevat kavu:
 - a) kvaliteedikavad, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1151/2012, määruses (EÜ) nr 110/2008 ning määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 93;
 - b) mahepõllumajanduslik tootmine, mis on määratletud nõukogu määruses (EÜ) nr 834/2007 ⁽²⁾;
 - c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 228/2013 ⁽³⁾ artiklis 21 osutatud liidu äärepoolseimatele piirkondadele iseloomulike kvaliteetsete põllumajandustoodete logo;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistega kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT L 39, 13.2.2008, lk 16).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

- d) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽¹⁾ artikli 16 lõike 1 punktides b ja c osutatud kvaliteedikavad.

II PEATÜKK

TEAVITUS- JA MÜÜGIEDENDUSMEETMETE VÕTMINE

1. JAOTIS

Üldsätted

Artikkel 6

Meetmete liigid

1. Teavitus- ja müügiedendusmeetmeid võetakse järgmises vormis:
 - a) teavitus- ja müügiedendusprogrammid (edaspidi „programmid”) ning
 - b) artiklis 9 osutatud komisjoni algatusel võetavad meetmed.
2. Programmid koosnevad ühtsest meetmete kogumist ja need viiakse ellu vähemalt üheaastase, kuid mitte pikema kui kolmeaastase ajavahemiku jooksul.
3. Lihtprogramme, mille üksikasjad on täpsustatud käesoleva peatüki 2. jaotises, võivad esitada üks või mitu artikli 7 lõike 1 punktis a, c või d osutatud programmi esitavat organisatsiooni samast liikmesriigist.
4. Mitut riiki hõlmavaid programme, mille üksikasjad on täpsustatud käesoleva peatüki 3. jaotises, võivad esitada:
 - a) vähemalt kaks artikli 7 lõike 1 punktis a, c või d osutatud programmi esitavat organisatsiooni vähemalt kahest liikmesriigist, või
 - b) üks või mitu artikli 7 lõike 1 punktis b osutatud liidu organisatsiooni.

Artikkel 7

Programme esitavad organisatsioonid

1. Programmi võivad esitada:
 - a) kutseorganisatsioonid või kutsealadevahelised organisatsioonid, mis asuvad liikmesriigis ja esindavad selle liikmesriigi asjaomast sektorit või asjaomaseid sektoreid, ning eeskätt määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 157 osutatud tootmis-harudevahelised organisatsioonid ja määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 3 punktis 2 määratletud rühmad, kui nad esindavad viimati nimetatud määruse alusel kaitstud nime ja on kõnealuse programmiga hõlmatud;
 - b) liidu kutseorganisatsioonid või kutsealadevahelised organisatsioonid, mis esindavad asjaomast sektorit või asjaomaseid sektoreid liidu tasandil;
 - c) määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 152 ja 156 osutatud tootjaorganisatsioonid või tootjaorganisatsioonide liidud, mis on liikmesriikide poolt tunnustatud;
 - d) põllumajanduse ja toidutööstuse sektori asutused, mille eesmärk on ja mis tegelevad põllumajandustoodete kohta teabe andmise ja nende müügiedendusega ning millele asjaomane liikmesriik on usaldanud selgelt määratletud avaliku teenuse osutamise ülesande selles valdkonnas; kõnealused asutused peavad olema asjaomases liikmesriigis seaduslikult asunud vähemalt kaks aastat enne artikli 8 lõikes 2 osutatud toetustaotluste esitamise kutse kuupäeva.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada konkreetsed tingimused, mille alusel võivad lõikes 1 osutatud programme esitavad organisatsioonid, rühmad või asutused programmi esitada, eelkõige tagamaks, et kõnealused organisatsioonid, rühmad ja asutused on esindavad ja et programm on olulise ulatusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

*Artikkel 8***Iga-aastane tööprogramm**

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada igaks aastaks iga-aastane tööprogramm, milles täpsustatakse taotletavad tegevuseesmärgid, tegevuse prioriteetid, oodatavad tulemused, elluviimise meetod ja rahastamiskava kogusumma. Iga-aastane tööprogramm, ja eelkõige selle tegevusprioriteetid, peavad olema kooskõlas artiklis 2 sätestatud üld- ja erieesmärkidega. Eelkõige nähakse programmis ette konkreetne ajutine kord reageerimiseks tõsise turuhäire, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemide korral, millele on osutatud artikli 2 lõike 2 punktis e. See sisaldab ka peamisi hindamiskriteeriume, rahastatavate meetmete kirjeldust, igale meetmele eraldatavaid summasid, elluviimise näidisajakava ning toetuste puhul liidu rahalise osaluse ülemmäära. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Lõikes 1 osutatud tööprogrammi elluviimiseks avaldab komisjon nii lihtprogrammide kui ka mitut riiki hõlmavate programmide puhul kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ I osa VI jaotisega toetustaotluste esitamise kutse.

*Artikkel 9***Komisjoni algatatavad meetmed**

1. Komisjon võib viia ellu artiklis 3 kirjeldatud teavitus- ja müügiendendusmeetmeid, sealhulgas kampaaniaid artikli 2 lõike 2 punktis e osutatud tõsiste turuhäirete, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemide korral. Kõnealuste meetmete sisuks võivad olla eelkõige kõrgetasemelised visiidid, osalemine oma väljapanekuga rahvusvahelistel messidel ja näitustel või üritused liidu toodete maine edendamiseks.

2. Komisjon arendab tehnilise toe teenuseid, eelkõige eesmärgiga:

a) pakkuda teavet erinevate turgude kohta, sealhulgas ettevalmistavate ärikohtumiste kaudu;

b) toetada teavitus- ja müügiendenduspoliitikaga seotud dünaamilist kutsealast võrgustikku, sealhulgas nõustades sektorit imitatsioonide ja võltsitud toodete ohu teemal kolmandates riikides, ning

c) parandada programmide väljatöötamise ja elluviimisega seotud liidu eeskirjade tundmist.

*Artikkel 10***Topeltrahastamise keeld**

Teavitus- ja müügiendendusmeetmetele, mida rahastatakse käesoleva määruse alusel, ei anta liidu eelarvest muud rahalist toetust.

*2. JAOTIS***Lihtprogrammide elluviimine ja haldamine***Artikkel 11***Lihtprogrammide valimine**

1. Komisjon hindab artikli 8 lõikes 2 osutatud toetustaotluste esitamise kutse peale laekunud lihtprogramme ja teeb nende seast valiku. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada lihtprogrammide rahastamiskõlblikkuse eritingimused.

2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kinnitatakse valitud lihtprogrammid, neisse võimalike muudatuste tegemine ja vastavad eelarved. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

*Artikkel 12***Teave lihtprogrammide valimise kohta**

Komisjon annab artiklis 23 osutatud komiteele ning selle kaudu liikmesriikidele aegsasti teavet kõikide esitatud või väljavalitud programmide kohta.

Ilma et see mõjutaks määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 kohaldamist, annab komisjon eelkõige:

- a) teavet esitatud programmide hulga kohta, liikmesriikide kohta, kus programme esitavad organisatsioonid asuvad, asjaomaste sektorite ja sihtturu või -turgude kohta;
- b) teavet esitatud programmide hindamise tulemuste kohta ja nende kokkuvõtliku kirjelduse.

*Artikkel 13***Lihtprogrammide rakendusametused**

1. Programmi esitav organisatsioon valib nõuetekohastelt korraldatud konkursi teel välja rakendusametused, mis viivad valitud lihtprogrammid ellu, eelkõige eesmärgiga tagada meetmete tõhus võtmine.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada esimeses lõigus osutatud rakendusametuste valikuks konkursitingimused.

2. Erandina lõikest 1 võib programmi esitav organisatsioon teatud osad programmist ise ellu viia, kui on täidetud tingimused, mis puudutavad tema kogemusi niisuguste meetmete elluviimisel, selliste meetmete maksumust võrreldes tavapäraste turuhindadega ja programmi esitava organisatsiooni poolt elluviidava programmiosa maksumust võrreldes kogukuludega.

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada üksikasjalikud eeskirjad, mille alusel programmi esitav organisatsioon võib saada loa programmi teatud osa ise ellu viia. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 14***Lihtprogrammide elluviimine, seire ja kontroll**

1. Asjaomased liikmesriigid vastutavad artikli 11 kohaselt valitud lihtprogrammide nõuetekohase elluviimise ning nendega seonduvate maksete eest. Liikmesriigid tagavad, et kõnealuste programmide raames toodetud teabe- ja müügie- dendumaterjal on kooskõlas liidu õigusega.

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada lihtprogrammide elluviimise, seire ja kontrolli kord ning eeskirjad käesoleva määruse alusel valitud lihtprogrammide rakenduslepingute sõlmimiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Liikmesriigid tagavad lihtprogrammide elluviimise, seire ja kontrolli kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ ning kooskõlas lõike 1 kohaselt vastu võetavate rakendusaktidega.

*Artikkel 15***Lihtprogrammidega seotud finantssätted**

1. Liidu rahaline osalus siseturu lihtprogrammides on 70 % rahastamiskõlblikest kuludest. Liidu rahaline osalus kolmandate riikide lihtprogrammides on 80 % rahastamiskõlblikest kuludest. Ülejäänud kulud jäävad eranditult programme esitavate organisatsioonide kanda.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

2. Lõikes 1 osutatud protsenti tõstetakse 85 protsendile, kui tegemist on artikli 2 lõike 2 punktis e osutatud tõsise turuhäire, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemidega.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2 on lõikes 1 osutatud protsent vastavalt 75 % ja 85 % ning lõikes 2 osutatud protsent 90 %, kui programmi esitav organisatsioon asub liikmesriigis, mis saab 1. jaanuaril 2014 või pärast seda ELi toimimise lepingu artiklite 136 ja 143 alusel finantsabi.

Esimest lõiku kohaldatakse ainult neile programmidele, mille kohta komisjon on otsuse langetanud enne kuupäeva, millest alates asjaomane liikmesriik enam finantsabi ei saa.

4. Kooskõlas artiklis 25 osutatud ühise raamistikuga saavad teavitus- ja müügiesendusemeetmete tulemuste hindamisele suunatud uuringud liidu rahalist toetust samasugustel tingimustel kui asjaomane lihtprogramm.

5. Liit katab täielikult programmide valikuga seotud ekspertide tasud vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 2 punktile a.

6. Lihtprogrammide nõuetekohase elluviimise tagamiseks esitavad programme esitavad organisatsioonid tagatised.

7. Liit rahastab lihtprogrammide raames võetavaid teavitus- ja müügiesendusemeetmeid kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga c.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte eritingimuste kohta, mille alusel teavitus- ja müügiesendusemeetmete kulud ja vajadusel haldus- ja personalikulud on kõlblikud liidu rahastamise saamiseks.

3. JAOTIS

Mitut riiki hõlmavate programmide ja komisjoni algatusel võetavate meetmete elluviimine ja haldamine

Artikkel 16

Rahastamise viisid

1. Rahastamine võib toimuda ühel või mitmel määruhes (EL, Euratom) nr 966/2012 sätestatud viisil, sealhulgas:

a) mitut riiki hõlmavate programmide toetustena;

b) komisjoni algatusel võetavate meetmete puhul sõlmitavate lepingutena.

2. Liit rahastab mitut riiki hõlmavaid programme või komisjoni algatusel võetavaid teavitus- ja müügiesendusemeetmeid kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 2 punktiga a.

Artikkel 17

Mitut riiki hõlmavate programmide hindamine

Mitut riiki hõlmavate programmide ettepanekuid hinnatakse ja valitakse välja artikli 8 lõikes 2 osutatud toetustaotluste esitamise kutses märgitud kriteeriumide alusel.

Artikkel 18

Teave mitut riiki hõlmavate programmide elluviimise kohta

Komisjon annab artiklis 23 osutatud komiteele ning selle kaudu liikmesriikidele aegsasti teavet kõikide esitatud või väljavalitud programmide kohta.

Artikkel 19

Mitut riiki hõlmavate programmidega seotud finantssätted

1. Liidu rahaline osalus mitut riiki hõlmavates programmides on 80 % rahastamiskõlblikest kuludest. Ülejäänud kulud jäävad eranditult programme esitavate organisatsioonide kanda.

2. Lõikes 1 osutatud protsenti tõstetakse 85 %-le, kui tegemist on artikli 2 lõike 2 punktis e osutatud tõsise turuhäire, tarbijate usalduse kaotuse või muude konkreetsete probleemidega.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2 on lõikes 1 osutatud protsent vastavalt 85 % ja 90 %, kui programmi esitav organisatsioon asub liikmesriigis, mis saab 1. jaanuaril 2014 või pärast seda ELi toimimise lepingu artiklite 136 ja 143 alusel finantsabi.

Esimest lõiku kohaldatakse ainult neile programmidele, mille kohta komisjon on otsuse langetanud enne kuupäeva, millest alates asjaomane liikmesriik enam finantsabi ei saa.

Artikkel 20

Komisjoni algatusel võetavate meetmetega seotud hankemenetlused

Komisjoni poolt oma nimel või koos liikmesriikidega korraldatava hankemenetluse suhtes kohaldatakse hanke-eeskirju, mis on sätestatud määruses (EL, Euratom) nr 966/2012 ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

Artikkel 21

Liidu finantshuve kaitse

1. Komisjon astub vajalikke samme, tagamaks et käesoleva jaotise alusel rahastatavate meetmete võtmisel kaitstakse liidu finantshuve kelmuste/peetuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu ennetustegevusega, tõhusa kontrolliga ja rikkumiste avastamise korral alusetult väljamakstud summade sissenõudmisega ning asjakohasel juhul tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusajaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on rahastatud liidu vahenditest.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teha uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrole ja inspekteerimisi, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽³⁾ sätetele ja korrale, et teha kindlaks, kas seoses toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või liidupoolset rahastamist käsitleva lepinguga on esinenud kelmust/peetust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, antakse kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingutega, toetuslepingutega ja toetuse määramise otsustega, mis tulenevad käesoleva määruse alusel programmide elluviimisest, komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õigus selliseks auditeerimiseks ja uurimiseks kooskõlas nende vastavate pädevustega.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

1. JAOTIS

Volituste delegeerimine ja rakendussätted

Artikkel 22

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve peetuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

2. Artikli 5 lõikes 2, artikli 7 lõikes 2, artikli 11 lõikes 1, artikli 13 lõikes 1, artikli 15 lõikes 8 ja artikli 29 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 24. novembrist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artikli 5 lõikes 2, artikli 7 lõikes 2, artikli 11 lõikes 1, artikli 13 lõikes 1, artikli 15 lõikes 8 ja artikli 29 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakste gemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 23

Komitee

1. Komisjoni abistab põllumajandusturgude ühise korralduse komitee, mis on loodud määruse (EL) nr 1308/2013 artikliga 229. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

2. JAOTIS

Konsulteerimine, hindamine ja aruandlus

Artikkel 24

Konsulteerimine

Komisjon võib käesoleva määruse rakendamise raames konsulteerida kvaliteedi ja müügiesituse üle dialoogi pidava kodanikuühiskonna rühmaga, mis on loodud kooskõlas komisjoni otsusega 2013/767/EL⁽¹⁾.

Artikkel 25

Meetmete mõju hindamise ühine raamistik

Kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 110 sätestatud ühise põllumajanduspoliitika ühise seire- ja hindamisraamistikuga võtab komisjon vastu rakendusaktid, et sätestada käesoleva määruse alusel rahastatavate teavitus- ja müügiesitendusprogrammide mõju hindamise ühine raamistik ning näitajate süsteem. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 23 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Kõik huvitatud isikud esitavad komisjonile kõik andmed ja teabe, mida on vaja meetmete mõju hindamiseks.

Artikkel 26

Aruanne

1. Hiljemalt 31. detsembriks 2018 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule vahearuande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Kõnealuses vahearuandes käsitletakse muu hulgas käesoleva määruse rakendamise ulatust eri liikmesriikides, ning esitatakse asjakohased ettepanekud.

⁽¹⁾ Komisjoni 16. detsembri 2013. aasta otsus 2013/767/EL ühise põllumajanduspoliitika valdkonda kuuluvate küsimuste üle kodanikuühiskonnaga peetava dialoogi raamistiku loomise ja otsuse 2004/391/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 338, 17.12.2013, lk 115).

2. Hiljemalt 31. detsembriks 2020 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse kohaldamise aruande ning asjakohased ettepanekud.

3. JAOTIS

Riigiabi, kehtetuks tunnistamine, üleminekusätted, jõustumine ja kohaldamise alguskuupäev

Artikkel 27

Riigiabi

Selliste programmide puhul, mis on kõlblikud saama liidu rahastamist ning mille komisjon on välja valinud kooskõlas käesoleva määrusega, ei kohaldata erandina määruse (EL) 1308/2013 artikli 211 lõikest 1 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1184/2006⁽¹⁾ artiklist 3 ning vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 42 esimesele lõigule ELi toimimise lepingu artikleid 107, 108 ja 109 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega ja vastavalt selle sätetele, ega liikmesriikide lõivudest, kohustuslikest sissemaksetest või muudest rahastamisvahenditest kaetud rahaliste toetuste suhtes.

Artikkel 28

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 3/2008 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt käesoleva määruse II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 29

Üleminekusätted

1. Määrust (EÜ) nr 3/2008 kohaldatakse jätkuvalt nende teavitus- ja müügiedendusmeetmete, mille rahastamise kohta on komisjon teinud otsuse enne 1. detsembrit 2015.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 22 vastu delegeeritud õigusakte, et tagada üleminek määruselt (EÜ) nr 3/2008 käesolevale määrusele.

Artikkel 30

Jõustumine ja kohaldamise alguskuupäev

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. detsembrist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 22. oktoober 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Nõukogu 24. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1184/2006, millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja saaduste tootmise ja nende ga kauplemise suhtes (ELT L 214, 4.8.2006, lk 7).

*I LISA***Artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud tooted:**

- a) õlu,
 - b) šokolaad ja sellest valmistatud tooted,
 - c) leib, valikpagaritooted, koogid, kondiitritooted, küpsised ja muud pagaritooted,
 - d) taimeekstraktist valmistatud joogid,
 - e) pastatooted,
 - f) sool,
 - g) looduslikud kummivaigud ja vaigud,
 - h) sinepipasta,
 - i) suhkrumais,
 - j) puuvill.
-

II LISA

Vastavustabel

(osutatud artiklis 28)

Määrus (EÜ) nr 3/2008	Käesolev määrus
Artikli 1 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 1
Artikli 1 lõike 1 teine lõik	Artikli 6 lõike 1 punkt a
Artikli 1 lõige 2	Artikli 4 lõiked 1 ja 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artiklid 3 ja 4	Artikkel 5
Artikkel 5	Artikkel 8
Artikli 6 lõige 1	Artikkel 7
Artikli 6 lõige 2	—
Artikkel 7	—
Artikkel 8	Artiklid 11, 12 ja 17
Artikkel 9	—
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 13
Artikli 12 lõige 1	—
Artikli 12 lõige 2	Artikkel 14
Artikli 13 lõige 1	Artikli 16 lõike 1 punkt b
Artikli 13 lõike 2 esimene lõik	Artikli 15 lõiked 1, 2 ja 3 ning artikkel 19
Artikli 13 lõike 2 teine lõik	—
Artikli 13 lõike 2 kolmas lõik	—
Artikli 13 lõiked 3, 4 ja 5	—
Artikli 13 lõige 6	Artikkel 27
Artikkel 14	Artikli 15 lõiked 5 ja 7 ning artikli 16 lõige 2
Artiklid 15 ja 16	Artikli 4 lõige 3, artikli 5 lõige 2, artikli 7 lõige 2, artikli 8 lõige 1, artiklid 11 ja 13, artikli 14 lõige 1, artikli 15 lõige 8, artiklid 22, 23, 25 ja 29
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	Artikkel 26
Artikkel 19	Artikkel 28
Artikkel 20	Artikkel 30